

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-32/2016

Judecătoria Florești

Judecător Gavriluc L.

DECIZIE

În numele Legii

22 martie anul 2017

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată Rotaru Ala

Judecătorii Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier Sandu Stela, Coșciug Viorica, Cojocari Mihaela

Cu participarea :

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocatului Havrun Alexandru

Interpretului Golub Inna

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelurile declarate de procurorul în procuratura raionului Florești Revencu Vasile și inculpatul x împotriva sentinței Judecătoria Florești din 28.01.2014, în cauza penală în privința lui

X , născut la 11.02.1948, originar din orașul Anenii Noi, domiciliat în orașul Florești, str.Gării nr.7, ap.3, studii superioare, căsătorit, supus serviciului militar, angajat în funcție de șef al Stației Florești a Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, de naționalitate rus, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale;

-a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.191 al.(2) lit c),d) Cod penal RM pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal RM, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa numite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 (cinci) ani.

Măsura preventivă în privința lui x - obligarea de a nu părăsi țara, s-a menținut pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 03.10.2012-28.01.2014.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 20.02.2014-XXXXXXXXXX.

Cercetînd fondul apelului, Colegiul penal –

CONSTATĂ:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus instanța de fond a reținut, că inculpatul x este pus sub învinuire, conform art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM, că fiind o persoană cu funcție de răspundere și acțiunea, conform art.10/II din 14.02.1991, în calitate funcției ocupate de șef al stației Florești a ÎS „Calea

ca să fie ca mînd o persoană cu funcție de răspundere și activînd, conform Orînduirii nr. 17/01 din 14.05.1991, în virtutea funcției ocupate, de șef al stației Florești a IS „Calea Ferată din Moldova”, urmîrînd scopul sustragerii averii proprietarului, în perioada de timp de la 23.11.2010 pînă la 04.12.2010 a aflării sale la tratament în centrul de recuperare a spitahului clinic central Chișinău, amplasat în mun.Chișinău, str.Gh.Cașu 32a, a inclus în orele sale de lucru, înscriindu-le în tabelele de evidență a timpului de lucru a lucrătorilor st.Florești, care sînt documente oficiale, încasînd salariu ilegal pe perioada sus numită în sumă de 1337 lei și 20 bani, prin ce a cauzat un prejudiciu material considerabil proprietarului - IS „Calea Ferată Moldova”.

Tot el, activînd în calitate de șef al stației Florești ÎS „Calea Ferată din Moldova”, fiind persoană publică, din interes material în scopul însușirii averii proprietarului ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în tabelele de evidență a timpului de lucru a întreprinderii pe lunile noiembrie-decembrie anul 2010 a introdus vădit date false despre orele sale la lucru precum, că în zilele 23,24,25,26,29,30 noiembrie anul 2010 și în zilele 01,02,03 decembrie 2010 a prestat serviciu în calitate de șef al stației Florești, însă în realitate s-a aflat în această perioadă în centrul de recuperare a spitahului clinic central, amplasat în mun.Chișinău str.Gh.Cașu nr.32/a, fiindu-i ilegal calculat salariul.

Sentiința instanței de fond în termen a fost contestat cu apel de către inculpatul x , care nu este de acord cu sentiința instanței de fond în latura condamnării, considerînd sentiința în această latură neîntemeiată și pasibilă anulării din următoarele motive:

-menționează faptul că este pe deplin de acord cu concluzia instanței de judecată referitor la faptul că în acțiunile sale nu este infracțiunea de delapidare a averii străine și astfel în această parte s-a pronunțat corect o sentiință de achitare în privința sa;

-or, conform noțiunii juridico-penală a delapidării aceasta constă în însușirea, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra. Bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului;

-subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator. În sensul art.191 Cod penal RM „a administra” înseamnă: 1) a avea dreptul de a da dispoziții cu privire la primirea, păstrarea sau eliberarea de bunuri; 2) a veni în contact direct și material cu bunurile altei persoane, datorită atribuțiilor administratorului, legate de primirea, păstrarea sau eliberarea bunurilor;

-anume pînă aceste aspecte importante indicate mai sus ale infracțiunii de delapidare se deosebește de alte sustrageri și respectiv de alte infracțiuni. Este important ca subiectul infracțiunii date să aibă acces direct și material la bunul sustras prin delapidare. Această concluzie reiese și din p.17 a Hotărîrii Plenumului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr.23 din 28.06.2004 cit și din literatura juridică de specialitate cum ar fi - Manualul judecătorului pentru cauze penale anul 2013 p.667-670;

-raportînd circumstanțele importante ale infracțiunii de delapidare la cauza noastră evidențiază următoarele aspecte:

- x r nu a avut încheiate contracte de răspundere materială prin care să fi primit în gestiune, administrare sumele de bani pentru achitarea salariului nici al său și nici al altor lucrători ai stației Florești;

-nu a avut acces direct și material la sumele de bani ce urmau a fi achitate ca salariu lucrătorilor stației Florești în lunile noiembrie 2010 și decembrie 2010;

-toți participanții la proces, inclusiv și reprezentantul Căii Ferate au confirmat faptul că stația de cale ferată Florești nu dispune de conturi bancare, care ar permite șefului stației să gestioneze careva sume de bani, ci gestionarea tuturor mijloacelor financiare se efectuaază în mod centralizat de la stația Bălți-Slobozia;

-deci, unica concluzie logică referitor la învinuirea înaintată cu privire la săvîrșirea infracțiunii de delapidare a averii străine prin delapidarea banilor primiți sub formă de salariu prin indicarea datelor în tabelele de pontaj este că x nu poate figura în calitate de subiect juridic al unei asemenea infracțiuni în condițiile indicate de partea acuzării;

-or, este evident că completarea tabelor de pontaj (corectă sau incorectă) nu reprezintă un contact imediat și direct cu banii ce urmează a fi primiți ca salariu în baza acestor tabele de pontaj, ci o dobîndire viitoare și presupusă a acestora, dat fiind faptul că ulterior tabelele de pontaj completate urmează a fi verificate și aprobate de economistul stat Bălți-Slobozia și șeful stației respective, fapt ce se confirmă prin semnăturile aplicate a ultimilor menționați în tabelele din luna noiembrie 2010 și decembrie 2010, cercetate în instanța de judecată;

-și astfel, reieșînd din cele expuse este corectă soluția instanței de judecată în această parte și consideră că învinuirea înaintată conform art.191 Cod penal RM în privința sa este absolut neîntemeiată și conform acestui articol urmează să fie achitat, cum a procedat corect prima instanță;

-pe al doilea capăt de acuzare înaintat și anume de săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art.332 al.(1) CP al RM, adică falsul în acte publice, consideră ca partea acuzării cit și ulterior instanța de judecată au pronunțat o concluzie greșită privind vinovăția sa din următoarele motive:

-la săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal se evidențiază două aspecte și anume faptul că este săvîrșită de o persoană publică și în al doilea rînd că sunt utilizate documente oficiale. Noțiunea de persoană publică se regăsește la art.123 al.(1) Cod penal RM în care se indică, că prin persoană publică se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special, angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, angajatul din cabinetul persoanelor cu funcție de demnitate public, persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public;

-consideră, că el, Vx r, fiind un angajat al Întreprinderii de stat, la efectuarea completării tabelor de pontaj nu figurează ca o persoană publică și nu efectuează o activitate publică ci o activitate pur profesională - privată, legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu, care nu generează drepturi și obligații pentru terți, adică pentru persoane care nu sunt angajate la întreprinderea dată;

-referitor la noțiunea de document oficial în sensul art.332 Cod penal RM acesta trebuie să îndeplinească următoarele condiții: conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate, adoptate de persoane oficiale ori puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept;-atestă fapte avînd relevanță juridică;-circulă în cadrul unui sistem de evidență strict și control al circulației.

-referitor la tabelele de pontaj completate de el reieșînd din criteriile menționate mai sus, acestea nu întrunesc una din condițiile menționate și anume că ele nu sunt formulare tipizate de strict evidență și control al circulației, deoarece nu sunt indicate în careva acte normative că urmează a fi completate în mod strict și după formular tipizat aprobat;

-deci, conform art.332 Cod penal nu poate fi subiect al unei asemenea infracțiuni, deoarece la exercitarea activității legate de completarea tabelor de pontaj nu apare ca o persoană publică și nu acționează în interes public, ci ca o persoană care își exercită activitatea profesională în cadrul întreprinderii, iar tabelele de pontaj completate de el nu pot fi privite ca documente oficiale în sensul art.332 Cod penal RM ci ca niște documente de evidență internă a timpului de muncă completate în cadrul întreprinderii, care nu au relevanță pentru public și/sau persoane terțe, care nu sunt angajate în cadrul acestei întreprinderi;

-referindu-se la circumstanțele cazului dat care au fost constatate prin depozițiile martorilor și explicațiile părților participante în cauza penală consideră că, în cazul dat completarea (corectă sau greșită) a tabelelor de pontaj se referă la aspectul relațiilor de muncă ce există între el în calitate de șef de stație Florești și administrația ÎS Calea Ferată din Moldova și aceste relații urmează a fi examinate prin prisma Codului Muncii și nu a Codului Penal;

- în instanța de judecată s-a dovedit că în atribuțiile de serviciu a șefului stației de cale ferată Florești pînă în vara anului 2012 nu era inclusă obligația de completare a tabelului de pontaj, acestea fiind incluse abia prin Ordinul nr.114 din 06.08.2012. De asemenea, s-a dovedit în instanța de judecată că nu există careva instrucțiuni la nivel de întreprindere prin care ar fi fost stabilită modalitatea de completare a tabelor de pontaj și nu întîmplător completarea acestora este coordonată de el cu economistul stației Bălți-Slobozia, care ulterior verificîndu-le aplică semnăturile corespunzătoare, fapt ce se confirmă prin semnăturile existente a acestuia și șefului stației Bălți-Slobozia aplicate pe tablele de pontaj în speță și care au fost cercetate în ședința de judecată. Ori achitarea salariului către toți lucrătorii stației Florești este efectuată după verificarea tabelor de pontaj de către persoanele menționate mai sus și nu doar în temeiul existenței semnăturii lui;

-în instanța de judecată a dovedit atît prin explicațiile date de el în mod detaliat pentru fiecare zi incriminată că a absentat de la serviciu, cît și prin explicațiile martorilor și înscrisurile efectuate în registrele de evidență a lucrului efectuat prezentate în extrase și cercetate în ședința de judecată, că în perioada de la 23.11.2010 - pînă pe 30.11.2010 și respectiv 01.12.2010 pînă la 04.12.2010 el nu a absentat de la locul de muncă și și-a îndeplinit în mod conștient atribuțiile de serviciu stabilite;

-nu contestă faptul că în perioada respectivă s-a aflat la centrul de reabilitare, însă aceasta nu înseamnă că s-a aflat neîntreput la centrul respectiv fără să se prezint și la locul de muncă; aflarea la centrul de reabilitare într-o parte a zilei și ulterior aflarea la serviciu în aceeași zi nu este interzisă de legislație. Mai mult ca atît, faptul că el s-a aflat la centrul de reabilitare nu a influențat cu nimic mărimea salariului primit, nefiindu-i adăugat nici un spor la salariu, neexistînd tarificare dublă, neîlberîndu-se foaie de concediu medical etc;

-în instanța de judecată a indicat că în perioada de timp de la 23.11.2010 – pînă 30.11.2010 și respectiv 01.12.2010 pînă pe 04.12.2010 atribuțiile de serviciu a șefului stației Florești au fost îndeplinite în mod conștient și la timp, martorii audiați în instanța de judecată și anume fiind vorba de lucrătorii stației căii ferate Florești au indicat în instanța de judecată că în perioada de timp respectivă nu au îndeplinit atribuțiile șefului stației și nu l-au înlocuit, înlocuirea fiind efectuată doar în baza ordinului care nu a fost emis, deoarece în perioada respectivă anume el a îndeplinit aceste atribuții;

-în perioada de timp de la 23.11.2010 pînă la 30.11.2010 și respectiv 01.12.2010 pînă la 04.12.2010 nu a fost sancționat pentru lipsirea de la locul de muncă, pentru neîndeplinirea în această perioadă a cărorva atribuții, de asemenea la stație nu au fost abateri în activitate;

-partea acuzării nu a combătut prin nici o probă argumentele cu privire la faptul că în perioadele invocate el a îndeplinit atribuțiile șefului stației și nu altă persoană și că în perioada respectivă munca exercitată de șeful stației a fost îndeplinită pe deplin, aceste argumente nu au fost combătute nici de reprezentanții ÎS "Calea Ferată din Moldova", nefiind prezentate careva acte care ar confirma neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale șefului stației în perioada de timp invocată mai sus;

- în tablele de pontaj nu este indicat de la ce oră pînă la ce oră salariatul s-a aflat la locul de muncă ci doar numărul de ore în ziua respectivă lucrate de salariat. Nu a fost contestat în instanța de judecată (din contra s-a menționat acest fapt și de martorii acuzării) că activitatea șefului stației căii ferate este o activitate intensă (nenormată), care presupune aflarea șefului stației la stație și la obiectele din gestiune nu numai de la orele 8.00 pînă la 17.00 dar și în afara acestor ore (anumite activități obligatorii de verificare a lucrului efectuat de împegații de mișcare se efectuează și la orele 22.00);

-deci, ca concluzie el în perioada de timp de la 23.11.2010 pînă la 30.11.2010 și respectiv 01.12.2010 pînă la 04.12.2010 a indicat în tablele de pontaj orele cînd s-a aflat efectiv la serviciu atît cele petrecute în cadrul timpului de la 8.00 și pînă la 17.00, dar și cele petrecute în afara acestui timp, care cumulate sau primit opt ore și nu a indicat orele care s-a aflat la centru de reabilitare;

-în instanța de judecată nu a fost prezentat nici un document care să confirme că nu s-a aflat de la o anumită oră pînă la o anumită oră în centrul de reabilitare, de asemenea nu s-au prezentat documente care să confirme timpul efectuării anumitor proceduri de tratament, documente care ar combate explicațiile subsemnatului referitor la programul de activitate desfășurat în perioada de timp respectivă;

-în asemenea condiții, nu înțelege de ce partea acuzării și respectiv instanța de judecată indică că urmează a fi declarate drept veridice declarațiile date în instanța de judecată referitor la timpul aflării la centrul de reabilitare date de x și nu cele depuse de martorii apărării și de x. Prin ce personalitatea martorului acuzării se evidențiază în raport cu personalitatea martorilor apărării și a sa, care este caracterizat pozitiv, inclusiv la locul de muncă, nu a avut încălcări a legislației pînă la momentul respectiv;

-reieșind din cele expuse, menționează faptul că aprecierea tuturor probelor urmează să fi efectuate cu luarea în considerare a dispozițiilor art.8 CPP RM și anume a principiului prezumției nevinovăției;

-or, în cazul dat și anume prin probele prezentate de partea apărării, necombătute de partea acuzării referitor la timpul aflării la muncă a subsemnatului Volcioc Tutor, la exercitarea atribuțiilor de serviciu în perioada invocată nu apar dubii evidente la înaintarea învinuirii este evident că dubii, care respectiv urmează a fi tratate în conformitate a pozițiile art.8 CPP RM;

-în cazul în care administrația IS Calea Ferată din Moldova consideră că el în calitate de șef de stație de cale ferată la completarea tabelor de pontaj pentru lunile noiembrie 2010 și decembrie 2010 a efectuat careva greșeli, care au adus un prejudiciu întreprinderii nu au decît în ordinea prevăzută de legislația muncii să solicite repararea acestui prejudiciu, după a menționat mai sus încălcările invocate de partea acuzării urmează a fi examinate sub incidența legislației muncii și disciplinei de muncă și nu sub aspectul normelor penale;

-reieșind din cele expuse consideră că învinuirea înaintată pe ambele capete de acuzare este absolut neîntemeiată nu se încadrează în aspectul juridico-penal al infracțiunilor incriminate și în privința sa urmează, a fi pronunțată o sentință de achitare;

- nu mai puțin important este faptul că atît partea acuzării cît și instanța de judecată la aplicarea pedepsei penale pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal nu au luat în considerare faptul că cazul a avut loc în lunile noiembrie - decembrie 2010, iar infracțiunea incriminată face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar reieșind din art.60 al.(1) lit.a) Cod penal RM în cazul dat a survenit prescripția tragerii la răspundere penală.

Solicită admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Florești din 28.01.2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat în baza art.332 al.(1) Cod penal RM.

În termen sentința instanței de fond a fost contestată cu apel și de către procurorul în procuratura raionului Florești Revencu Vasile, care consideră sentința ilegală, nemotivată și neîntemeiată și care urmează a fi casată din următoarele considerente:

-în ședința de judecată vinovăția lui x în comiterea infracțiunilor incriminate prevăzute de art 191 al (2) lit c) d) și art 332 al (1) Cod penal RM a fost dovedită

integral prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești;

-în pofida argumentelor aduse, instanța de judecată, în mod eronat a neglijat valoarea probantă a probelor administrate;

-de asemenea, instanța de judecată la adoptarea sentinței s-a lăsat dusă în eroare de declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, motiv explicat prin faptul că declarațiile sale poartă un caracter de apărare, fiind urmărit scopul primordial de eschivare de la răspunderea penală.

-la emiterea sentinței instanța nu a dat apreciere deplină depoziiții martorilor și mijloacelor materiale de probă;

-martorul x a declarat, că este angajată în calitate de tehnic al stației Bălți-Slobozia și îndeplinește funcția de președinte al Comitetului Sindical al stației. x s-a adresat la Comitetul sindical în timpul anului 2010 cu cerere de a se deplasa la Centrul de reabilitare pentru tratament. În luna noiembrie 2010 ea l-a anunțat că a venit foaia la tratament și i-a spus lui x cu 10 zile înainte să primească biletul de tratament. El s-a prezentat la Comitetul sindical la data de 11 noiembrie 2010, i s-a înmănat biletul de tratament cu seria A nr. 003234, și l-a anunțat că el este obligat să-și ia concediu ordinar sau din cont propriu. x a spus că cunoaște acest fapt. În ziua primirii biletului de tratament, x a semnat în Registrul de eliberare a foilor de tratament;

-martorul x a declarat că este operator pe lină impegatul de mișcare a stației Bălți Slobozia. În anul 2010 a primit bilet de tratament la Centrul de Reabilitare de la Spitalul Clinic central al stației Chișinău. La 23 noiembrie 2010 a fost repartizată în salonul nr.19. Pe parcurs a aflat că de la nodul feroviar Bălți mai sunt angajați. Astfel pe la mijlocul perioadei de tratament a aflat că împreună cu ea se află la tratament x iar apoi a aflat că acolo se află și șeful stației Florești Vx. Ea cu x erau la aceeași masă în timpul primirii hranei, Vx stătea în fața ei, în dreapta ei era așezat Tx și în partea stângă era bărbatul pe care nu-l cunoștea. În timpul cursului de tratament erau trei mese. La ora 08 era dejunul, la orele 13 era prânzul și la orele 18 era cina. De fiecare dată x era prezent la masă, cât la dejunuri atât și la prânz și cină. x era prezent permanent la masă, ceea ce nu poate spune despre x Acesta a plecat de câteva ori de la Centrul de reabilitare, deoarece a înțeles de la el că are un copil bolnăvicios, și pleca acasă pentru soluționarea problemelor familiare;

-martorul x , a declarat că, este mecanic excavatorist la Secția întreținere a Căii st. Bălți-Slobozia. În 2010 a primit bilet de tratament la Centrul de Recuperare de la Spitalul Clinic Central al stației Chișinău. La 23 noiembrie 2010 a fost repartizat în salonul nr.12. El pe x nu-l cunoștea. Dar în una din zilele când jucau biliard un domn s-a prezentat că este șeful stației Florești și s-a prezentat ca x r;

-martorul x , a declarat că este impegat de mișcare la stația Florești din 1978, și în cazurile când șeful este plecat în concediu sau este pe foaie de boală, ea îl înlocuiește, dar numai în temeiul ordinului șefului IS CFM. În timpul anului 2010, când x era la centrul de recuperare, ea a lucrat în calitate de impegat de mișcare, dar de fiecare dată când x era în concediu sau pe foaie de boală, acesta venea și întocmea tabelele de evidență a timpului de muncă. Ea personal nu a întocmit nici un tabel de acest fel;

-martorul x , a declarat că pe Vx i-l cunoaște reieșind din relațiile de serviciu. Din ianuarie 2010 și pînă în mai 2010 s-a aflat în funcția de director general al IS CFM, din mai pînă în octombrie 2010, a fost în funcția de șef adjunct al serviciului de mișcare a IS CFM. La 25 octombrie 2010, în urma restructurizării statelor a fost concediat prin ordinul directorului general a IS CFM. La 29 decembrie 2010, în temeiul deciziei judecătorei sectorului Centru a fost repus în funcție. Adică la acel moment el nu putea fi telefonat pe probleme de serviciu de către x ;

-martorul x , șef al secției personal a IS CFM, a declarat că x în perioada anului 2010, nu putea să plece de la stația Florești și să lase în locul său impegatul de mișcare fără cererea sa, acte care adeveresc lucrul supranormă de către el și ordinul directorului general a IS CFM despre acordarea lui a concediului ordinar sau din cont propriu;

-fiind audiat în ședința de judecată x vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor incriminate, nu a recunoscut-o, declarînd că nu le-a comis;

-deși inculpatul vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate este dovedită și prin ansamblul probelor administrate în cauză și anume prin:

-copia din registrul de înregistrare a eliberării certificatelor și cartelelor balneo-sanatoriale de la Spitalul Feroviar st.Bălți, în care este menționat că la 16.11.2010 Vx a primit certificat sub nr.102, cu drept de plecare la tratament;

-copia din Registrul comitetului sindical al nodului feroviar Bălți, de evidență a biletelor la sanatorii și instituțiile de întremare pentru copii, unde este înscris numele x , funcția de șef al stației Florești, numărul foi sanatoriale 003234 și perioada de tratament - 23.11 - 04.12.;

-copia răspunsului de la medicul șef al Centrului de recuperare SCC st. Chișinău prin care este indicat că în perioada 23.11.2010 - 04.12.2010 în centrul de recuperare, cu biletul de tratament 003234 s-a aflat x , fiind indicată adresa sa și funcția deținută;

-certificatul eliberat de secția contabilitate a stației Bălți Slobozia, prin ca este menționat că x , a primit în formă de salariu pentru perioada 23.11- 30.11.2010 suma de 930 lei 00 bani, și pentru perioada 01.12 - 04.12.2010 suma de 447 lei și 20 bani;

-procesul verbal de ridicare a biletului de tratament la Centrul de Recuperare seria A nr.003234 pe numele lui x , cu inscripția buletinului său o identitate seria A nr. 38009125;

-procesul-verbal de examinare a biletului de tratament din 10.09.2012;

-ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictale la cauza penală din 10.09.2012;

-răspunsul nr.1370 din 22.08.2012, parvenit de la IS CFM, prin care este menționat că x a încălcat legislația, prin introducerea datelor false în tabelele de evidență a timpului de muncă și imposibilitatea acumulării timpului de muncă supranormă;

-procesul-verbal de examinare a tabelului de evidență a timpului de muncă angajaților stației Florești pentru luna noiembrie și decembrie 2010 din 07.09.2012;

-ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictale la cauza penală din 07.09.2012;

-raport de expertiză nr.3530 din 13.09.2012, prin care s-a concluzionat că scrisul din partea stîngă a tabelului de evidență a timpului de muncă pentru luna noiembrie și decembrie 2010 aparține lui x ;

-copia din Registrul de evidență a persoanelor aflate la tratament în Centrul de recuperare a Spitalului Clinic Central st. Chișinău;

-la adoptarea sentinței, instanța nu a dat apreciere deplină declarațiilor martorilor și mijloacelor materiale de probă și a stabilit că învinuirea adusă inculpatului x de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 191 al.(2) lit.c), d) Cod Penal nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, motiv pentru care a fost pronunțată sentința de achitare în privința acestui capăt de învinuire. Instanța a mai motivat că din materialele cauzei penale nu rezultă că inculpatului i-a fost încredințat în administrare un bun și el l-ar fi scos din patrimoniul victimei în stăpânirea sa și deci nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

-astfel, datorită calității făptuitorului, infracțiunea de delapidare a averii străine poate fi mai ușor săvârșită și mai greu descoperită, ceea ce îi sporește gradul de pericol social;

-la adoptarea sentinței, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că x fiind persoană cu funcție de răspundere și activând în calitate de șef al st.Florești a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a înscris în tabelele de evidență a timpului de lucru a lucrătorilor st.Florești, care sunt documente oficiale și a inclus în orele sale de lucru, perioada de timp de la 23.11.2010 până la 04.12.2010 a aflării sale la tratament în centrul de recuperare a spitalului clinic central st.Chișinău, amplasat în mun.Chișinău str.Gh.Cașu 32^a, urmărind prin aceasta scopul sustragerii averii ÎS „Calea Ferată din Moldova”, iar ca rezultat infracțiunea a fost consumată și proprietarului i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile;

-în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat faptul că tabelele de evidență a timpului de lucru a lucrătorilor st. Florești au fost completate de către inculpat și prin aceasta ultimul a însușit averea IS „Calea Ferată din Moldova”. În aceste condiții apărarea penală a patrimoniului împotriva sustragerii este întemeiată;

-menționează că la adoptarea sentinței instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.191 Cod Penal este un obiect juridic multiplu, deoarece în cazul delapidării averii străine, printr-o singură acțiune se aduce atingere mai multor valori sociale speciale și implicit relațiilor sociale aferente. Concomitent, nu a fost luat în considerație nici faptul că x nu și-a executat corect atribuțiile de serviciu de administrare, manifestat prin situația creată și intenția însușirii bunurilor altei persoane;

-totodată, în ședința de judecată s-a mai stabilit că bunurile care au o existență materială, iar în cazul dat banii, sunt bunuri străine pentru x , care nu au fost create prin munca sa și pe care ultimul le-a însușit ilegal;

-în afară de faptele descrise, mijloacele bănești dobândite care în cazul dat sunt bunuri dinamice s-au aflat în posesia lui x r pe parcursul timpului care a fost necesar pentru exercitarea de către el a prerogativelor ce i-au fost conferite, iar în situația creată, acest timp nu coincide cu datele incluse de către Vx la completarea tabelelor de evidență a timpului de lucru;

-obiectul juridic principal al infracțiunii specificate la art.191 Cod Penal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor și ținând seama de prevederile art.304 Cod Civil, susține că ÎS „Calea Ferată din Moldova”, este posesorul mijlocit al bunurilor și a încredințat bunurile sale în administrarea lui Vx care are rolul de posesor nemijlocit și care ilegal le-a însușit;

-săvârșind delapidarea averii străine x , nu și-a încălcat doar obligația de a nu aduce nici o atingere patrimoniului altuia, dar și obligația specială pe care o are în această privință tocmai datorită posturii sale de administrator al aceluiași patrimoniu, iar în cazul dat a mijloacelor financiare;

-instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, în ședința de judecată martorul x a declarat, că x r s-a prezentat la Comitetul sindical la data de 11 noiembrie 2010, unde i s-a înmănat biletul de tratament și a fost anunțat că el este obligat să-și i-a concediu ordinar sau din cont propriu. x . a spus că cunoaște acest fapt și în ziua primirii biletului de tratament, a semnat în Registrul de eliberare a foilor de tratament;

-mai mult ca atât la pronunțarea sentinței, instanța de judecată nu a făcut referire asupra admiterii sau respingerii acțiunii civile înaintată în cadrul procesului penal și nici cu privire la soarta corpurilor delictive;

-la adoptarea sentinței instanța corect a calificat acțiunile inculpatului și l-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal, acțiuni manifestate prin fals în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni care au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale, însă în mod eronat a conchis că inculpatului nu a însușit ilegal bunurile IS „Calea Ferată din Moldova”, acțiuni care sunt în legătură directă;

-ținând cont de cele expuse, consideră că, prin condamnarea parțială a lui x nu a fost atins scopul legii penale care apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, orînduirea constituțională, precum și întreaga ordine de drept. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cît și a altor persoane. Prin tragerea la răspundere penală a lui Volcioc Tudor, urmează a fi exercitată o influență pozitivă asupra altor indivizi cari vor fi determinați astfel să nu săvârșescă infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

Solicită admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Florești din 28.01.2014, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care x să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.191 al.(2) lit.c),d) și 332 al.(1) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei:

-în baza art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM - amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 3 ani;

-în baza art.332 al.(1) Cod penal RM -amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art.84 Cod penal a-i stabilit definitiv prin cumul total, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată în cadrul cauzei penale a o admite integral.

Corpurile delictive de păstrat la dosarul penal pentru tot termenul de păstrare a lui.

În ședința instanței de apel procurorul participant Dubăsari Valeriu a susținut apelul declarat de procuror și de inculpat din alte motive decît cele invocate, cu adoptarea unei noi hotărâri.

În susținerea poziției sale a indicat, că reieșind din faptul că inculpatul în ședința a prezentat bonul care confirmă achitarea prejudiciului material cauzat ÎS „Calea ferată a Moldovei”, solicită aplicarea în privința lui x a prevederilor art.2 al Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, dat fiind faptul că inițial pe capătul de învinuire prevăzut de art.191 al.(2) lit.d),c) Cod penal RM a fost achitat. Pe celălalt capăt de învinuire în baza art.332 al.(1) Cod penal RM solicită încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Inculpatul Volcioc Tudor în ședința instanței de apel a susținut apelurile declarate, declarând că susține poziția procurorului referitor la aplicarea în privința sa a legii cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.

Totodată inculpatul Volcioc Tudor în ședința instanței de apel a înaintat cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, indicând că a achitat integral prejudiciul cauzat ÎS „Calea Ferată a Moldovei”.

Avocatul Havrun Alexandru în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat de inculpat și a solicitat achitarea lui x pe ambele capete de învinuire.

Reprezentantul ÎS „CFM” Casian Victor a solicitat prin cerere judecarea cauzei în lipsa sa, totodată indicând că nu susține apelul declarat de inculpat, solicită admiterea apelului declarat de procuror și admiterea acțiunii civile (f.d.196 vol.4).

Colegiul penal, în vederea respectării pct.14) din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei și ținând cont, că prin sentința contestată s-a dispus achitarea inculpatului pe art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM, a admis demersurile înaintate, dispunând rehuarea cercetării judecătorești și cercetarea suplimentară a probelor.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul x a declarat, că susține declarațiile date în instanța de fond, a recuperat la data de 10.03.2017 suma de 1337.2 lei ÎS „Calea Ferată Moldova”, prezentând în acest sens bonul de plată.

În cadrul ședinței instanței de apel, au fost verificate suplimentar probele conținute în materialele cauzei penale, și anume:

- ordonanțe din 03.09.2012 de pornire a urmăririi penale în baza art.332 alin. 1) și art.191 al.2) lit.c), d) Cod penal RM (f.d.1-2, vol.I);
- ordonanța de conexare a cauzelor penale din 04.09.2012 (f.d.8, vol.I);
- raport de autosesizare a ofițerului de urmărire penală despre încălcările depistate din 07.08.2012 (f.d.10, vol.I);
- raport de autosesizare a ofițerului de urmărire penală din 26.07.2012 (f.d.13, vol.I);
- raport de autosesizare a ofițerului de urmărire penală din 03.09.2012 (f.d.14, vol.I);
- certificat și tabelul de pontaj a orelor de lucru pe numele lui x r (f.d.16-18, vol.I);
- registrul de evidență a biletelor la sanatorii și instituțiile de întemăiere pentru copii pentru perioada din septembrie 2007 până în decembrie 2010 (f.d.19-23, vol.I);
- interpelare despre suma salariului calculate șefului stației Florești x pe perioada 23.11.2010 până la 04.12.2010 și răspunsul Șefului Stației Bălți-Slobozia (f.d.27-28, vol.I);
- ordonanța și proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor de la filiala Î.S.„CFM” din 07.08.2012 f.d.30-31, vol.I);
- răspunsul Directorului General al ÎS „CFM” (f.d.50, vol.I);
- contractul colectiv de muncă în copii pentru perioada an.2010-2012 (f.d.51-53, vol.I);
- ordonanța și proces-verbal de ridicare din 05.09.2012 (f.d.56-57, vol.I);
- ordonanța și proces-verbal de ridicare a documentelor din 05.09.2012 (f.d.58-59, vol.I);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictale la cauza penală din 07.09.2012 (f.d.62, vol.I);
- ordonanță de recunoaștere a corpului delict și anexare la cauza penală din 10.09.2012 (f.d.65, vol.I);
- proces-verbal de ridicare cu anexare a documentelor ridicate din 11.09.2013 (f.d.67-71, vol.I);
- proces-verbal de ridicare a documentelor 12.09.2012 (f.d.74, vol.I);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a Î.S.„CFM” din 12.09.2012 (f.d.81, vol.I);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a -lui x r din 12.09.2012 (f.d.82, vol.I);
- raport de expertiză nr.3530 din 13.09.2012 cu fototabel la raportul de expertiză (f.d.88-89-91, vol.I);
- documente personale în privința lui x (f.d.106-117, vol.I);
- ordin de acordare a concediului pentru anul 2010 lui x (f.d.121, vol.I);
- revendicare de la MAI în privința lui x r (f.d.126, vol.I);
- ordonanța de încetare a cauzei penale în privința lui Vx r în baza legii cu privire la amnistie (f.d.127-128-129, vol.I);
- registrul convorbirilor individuale a stației Florești (f.d.166-168, vol.I);
- registrul înregistrărilor privind tehnica securității cu lucrătorii stației Florești (f.d.169, vol.I);
- proces-verbal al ședințelor operative a șefului stației Florești din 02.12.2010 (f.d.172, vol.I);
- ordin din 12.01.2009 cu privire la măsurile de asigurare a securității la Î.S.„CFM” (f.d.173, vol.I);

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Buțu Victor date în ședința instanței de fond, unde a declarat că la moment activează în calitate jurist-consultant al Serviciului trafic al ÎS „Calea Ferată din Moldova”. În perioada noiembrie-decembrie 2010, x a lucrat în funcția de șef de stație Florești. Fiind la evidență la tratament la centrul de recuperare a spitahului din mun. Chișinău a introdus în tabelul ordinelor de muncă date, precum că el a fost la serviciu în perioada asta. Pentru perioada de timp a primit salariul 1337 lei, 20 bani, astfel căuzând un prejudiciul material în sumă de 1337, 20 bani ÎS „Căi Ferate din Moldova” (f.d.190-192, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond, din care reiese, că în anul 2010 s-a aflat la centrul de recuperare a spitahului clinic în Chișinău la tratament. În timpul cursului de tratament erau trei mese (dejunul, prânzul, cina) și x era prezent permanent la masă. La centrul de recuperare din Chișinău a stat până la data de 04.12.2010 (f.d.196-197, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond din care reiese, că activează în calitate de impegat de mișcare la stația Florești din anul 1978. În obligațiunile ei intră organizarea tehnică de securitate a trenurilor, transportarea pasagerilor și a mărfurilor. Tabelul de evidență a orelor de muncă, permanent a fost îndeplinit numai de Volcioc Tudor, chiar dacă el era în concediu, venea la serviciu și îndeplinea tabelul (f.d.198-200, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond din care reiese, că îndeplina funcția de Președinte al Comitetului Sindical al stației. x r s-a adresat la comitetul Sindical în timpul anului 2010 cu o cerere și certificat medical pentru a se deplasa la Centrul de reabilitare pentru tratament. În luna noiembrie 2010 l-a anunțat că a venit foaia de tratament și i-a spus lui x cu 10 zile înainte să primească foaia. În ziua primirii biletului de tratament x a semnat în Registrul de eliberare a foilor de tratament (f.d.201-202, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond, unde a declarat, că din ianuarie 2010 și până în mai 2010 a activat în funcția de director general al IS CFM. Din 24.05.2010 până la 07.07.2010 s-a aflat în concediu ordinar la odihnă în Bulgaria. La întoarcere la serviciu pe data de 07.07.2010 a aflat că este redus din funcție. La 01.11.2010 a fost redus conform ordinului, după ce a depus o cerere în judecată privind restabilirea în funcție. Volcioc Tudor nu avea dreptul să plece, deoarece în caz de îmbolnăvire anunță imediat angajatorul și numește o altă candidatură pe perioada de boală a șefului de stație (f.d.212-214, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond, verificate suplimentar în ședința instanței de apel din care reiese, că activează în calitate de mecanic excavatorist la Secția întreținere a Căii Ferate Stația Bălți- Slobozia. În luna decembrie 2010 a primit bilet de tratament la centrul de recuperare de la Spitalul clinic central din mun. Chișinău, unde a făcut cunoștință când jucau biliard cu Volcioc Tudor (f.d.228-229, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond, care a declarat, că activează în calitate de șef al secției personal a IS CFM și este obligată să îndeplinească proiectele ordinului directorului general a IS CFM pe teritoriul R.Moldova, începând de la angajați la orice stație, prezentarea concediilor cu plată sau fără plată, concediere. Pe perioada anului 2010 Volcioc Tudor nu putea să plece de la stația Florești și să lase în locul său impegatul de mișcare fără cererea sa și ordinul directorului general a IS CFM despre acordarea concediului ordinar sau din cont propriu (f.d.207-210, vol.I).

Verificând argumentele invocate în apelurile declarate prin prizma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, cercetate suplimentar de către instanța de apel, auzind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia, că apelurile declarate urmează a fi admise, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune încetarea procesului penal în baza art.332 al.(1) Cod penal RM în privința lui x din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art.332 al.(1), art.391 al.(1) pct.6) CPP RM și încetării procesului penal în baza art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal în baza art. 2 al.(1) al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, reeșind din următoarele considerentele expuse în prezenta decizie.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, potrivit căruia instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Colegiul penal ajunge la concluzia că soluția instanței de fond în latura achitării lui x în baza art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel nicidecum nu confirmă temeinicia sentinței, fiind prezente pe cauză probe, care pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

Conform art.384 al.(3) CPP RM sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Colegiul penal la adoptarea soluției se conduce de prevederile art.414 al.(1), (2) CPP RM, potrivit căruia instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.(4) CPP RM, potrivit căruia în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Astfel, prin sentința Judecătorei Florești din 28.01.2014 x a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.191 al.(2) lit. c),d) Cod penal RM pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de fond în cadrul judecării cauzei penale nu a verificat multilateral și obiectiv toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate la dosar, iar concluzia instanței este eronată și contravine cumulului de probe anexate la materialele cauzei penale.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceia ce privește vinovăția inculpatului x în săvârșirea infracțiunii de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, adică infracțiunea prevăzută de art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM, fiind prezente probe veridice care demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii.

Deși inculpatul x în instanța de fond nu a recunoscut vina, vinovăția lui în cele incriminate se demonstrează pe deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, prin probele scrise care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui în baza art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM.

Colegiul penal indică, că concluzia instanței de fond referitor la faptul, că analizând probele acuzații și a apărării a concluzionat că învinuirea adusă inculpatului x în baza art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM nu și-a găsit confirmare din motiv că din materialele cauzei nu rezultă, că inculpatului i-a fost încredințat în administrare un bun și el l-ar fi scos din patrimonial victimei în stăpânirea sa nefiind constatată fapta infracțiunii de care este învinuit, constatare a instanței care nu poate fi reținută ca fiind contrară celor constatate pe cauză.

În urma analizei probelor, Colegiul penal consideră că declarațiile reprezentantului părții vătămate Buțu Victor și a martorilor x x , x x , Efrim Gheorghe și x

urmează a fi luate în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vina inculpatului x în fapta incriminată, prin conținutul său aceste declarații sunt clare, sunt confirmate prin restul probelor cercetate și demonstrează vina inculpatului în delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, infracțiune prevăzută de art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM.

Colegiul penal indică, că declarațiile martorilor audiați sunt admisibile și au valoare probantă, deoarece în declarațiile lor sunt fixate împrejurările faptei care constituie obiectul acestor declarații, pe cînd instanța de fond n-a dat aprecierea cuvenită acestor probe.

Colegiul penal consideră că instanța de fond eronat nu a ținut cont de aceste declarații și nu le-a apreciat, mai ales că declarațiile date în cadrul instanței de fond a reprezentantului părții vătămate și a martorilor au fost cercetate și în instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În opinia Colegiului probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reeșind din probele date rezultă, că Vx a săvîrșit infracțiunea de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, infracțiune prevăzută de art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM, consecințele date fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvîrșită.

Colegiul penal constată, că instanța de fond în mod eronat a concluzionat că fapt în acțiunile inculpatului x r nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute la art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM motivînd prin faptul că din materialele cauzei nu rezultă că inculpatului i-a fost încredințat în administrare un bun și el l-ar fi scos din patrimonial victimei în stăpînirea sa.

Versiunea inculpatului x r invocată în instanța de fond că nu este vinovat în infracțiunea incriminată se combate prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor, la fel este contrazisă și prin probele scrise cercetate, care prezintă o situație clară a celor împlinite și stabilite de instanța de apel, astfel declarațiile inculpatului contravin cu circumstanțele stabilite ale cauzei.

În această ordine de idei Colegiul penal la fel indică, că fiind audiat în ședința instanței de fond reprezentantul părții vătămate ÎS "CFM" - x a declarat, că în perioada noiembrie-decembrie 2010 x a lucrat în funcția de șef de stație Florești. Fiind la evidență la tratament la centrul de recuperare a spitalului din mun.Chișinău a introdus în tabelul ordinelor de muncă date, precum că el a fost la serviciu în perioada asta. Pentru perioada de timp a primit salariul 1337 lei, 20 bani, astfel cauzînd un prejudiciu material în sumă de 1337, 20 bani ÎS „Căii Ferate din Moldova” (f.d.190-192, vol.I).

Colegiul penal indică, că declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Buțu Victor cu referire la cauzarea de către inculpatul Volcioc Tudor a prejudiciului material în sumă de 1337,20 lei ÎS „Căii Ferate din Moldova” a fost confirmat în ședința de judecată și prin declarațiile date sub jurămînt de martori, cărora instanța de fond nu le-a dat apreciere la justa lor valoare.

Din declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond reiese, că în anul 2010 s-a aflat la centrul de recuperare a spitalului clinic în Chișinău la tratament. În timpul cursului de tratament erau trei mese (dejunul, prînzul, cina), la care x era prezent permanent (f.d.196-197, vol.I).

Martorul x în instanța de fond a declarat, că îndeplinea funcția de Președinte al Comitetului Sindical al stației. x s-a adresat la comitetul Sindical în timpul anului 2010 cu o cerere și certificat medical, pentru a se deplasa la Centrul de reabilitare pentru tratament. În luna noiembrie 2010 l-a anunțat că a venit foaia de tratament și i-a spus lui x cu 10 zile înainte să primească foaia. În ziua primirii biletului de tratament x a semnat în Registrul de eliberare a foilor de tratament (f.d.201-202, vol.I).

Avînd în vedere declarațiile martorului x date în instanța de fond se constată, că x nu avea dreptul să plece, deoarece în caz de îmbolnăvire anunță imediat angajatorul și numește o altă candidatură pe perioada de boală a șefului de stație (f.d.212-214, vol.I).

Din declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond reiese, că a activat în calitate de șef al secției personal a IS CFM. Pe perioada anului 2010 x nu putea să plece de la stația Florești și să lase în locul său împeगतul de mișcare fără cererea sa și ordinul directorului general a IS CFM despre acordarea concediului ordinar sau din cont propriu (f.d.207-210, vol.I).

Instanța de fond a pus la baza sentinței de achitare a lui Vx, învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM doar declarațiile inculpatului, totodată ignorînd declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, a martorilor x, x, x, x, x, declarații care au valoare probantă și care confirmă învinuirea adusă inculpatului în deplină măsură.

S-a stabilit cu certitudine, că inculpatul x fiind persoană cu funcție de răspundere și activînd în calitate de șef al stației Florești a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a înscris în tabelele de evidență a timpului de lucru a lucrătorilor st.Florești, care sunt documente oficiale și a inclus în orele sale de lucru, perioada de timp de la 23.11.2010 pînă la 04.12.2010 a aflării sale la tratament în centrul de recuperare a spitalului clinic central Chișinău, urmînd prin aceasta scopul sustragerii averii ÎS „Calea Ferată din Moldova”, iar ca rezultat infracțiunea a fost consumată și proprietarului i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile.

Totodată, Colegiul penal indică pe lîngă declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate și a martorilor audiați în ședința instanței de fond declarațiile cărora au fost cercetate suplimentar și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel probe care confirmă vinovăția lui vina inculpatului x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM sunt și certificatul și tabelul de pontaj a orelor de lucru pe numele lui x (f.d.16-18, vol.I), registrul de evidență a biletelor la sanatorii și instituțiile de întemare pentru copii pentru perioada din septembrie 2007 pînă în decembrie 2010 (f.d.19-23, vol.I).

Astfel, Colegiul concluzionează că prin ansamblul probelor sus-menționate, administrația ÎS „Calea Ferată a Moldovei” a încredințat întocmirea tabelelor de pontaj și gestionarea banilor alocați pentru salarizarea personalului stației, șefilor de stații, inclusiv și inculpatului x, care exercita funcția de șef a stației Florești, însă acesta, folosindu-se de situația de serviciu, din interes material, a introdus date vădit false în tabelele respective, care sînt documente oficiale, avînd scopul delapidării averii străine.

În opinia Colegiului penal probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de drept și consideră că reeșind din probele date rezultă, că x a săvîrșit infracțiunea de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.

Conform Comentariului Codului penal la art.191:

Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Latura obiectivă a delapidării se realizează prin însușirea ilegală a bunurilor alte persoane, încredințate în administrarea vinovatului.

Pentru delapidarea averii străine este caracteristic faptul că poate fi săvîrșită numai de un funcționar sau de alt salariat, care gestionează sau administrează bunurile din patrimonialul victimei.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit.

Delapidarea se consideră consumată din momentul în care vinovatul a obținut posibilitatea de a se folosi de această avere la dorința sa ori din momentul când a consumat.

Astfel, în urma acțiunilor intenționate ale lui x de includere în orele sale de lucru, cu înscrierea lor în tabelele de evidență a timpului de lucru a lucrătorilor st.Florești, care sînt documente oficiale, încasînd salariu ilegal pe perioada sus numită, ÎS „Calea Ferată Moldova” i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 1337 lei și 20 bani.

În urma probelor cercetate s-a constatat cu certitudine și Colegiul penal reține, că x fiind o persoană cu funcție de răspundere și activînd, conform ordinului nr.19/JI din 14.03.1991, în virtutea funcției ocupate, de șef al stației Florești a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, urmărind scopul sustragerii averii proprietarului, în perioada de timp de la 23.11.2010 pînă la 04.12.2010, a aflării sale la tratament în centrul de recuperare a spitahului clinic central Chișinău, amplasat în mun.Chișinău, str.Gh.Cașu 32a, a inclus în orele sale de lucru, înscriindu-le în tabelele de evidență a timpului de lucru a lucrătorilor st.Florești, care sînt documente oficiale, încasînd salariu ilegal pe perioada sus numită, în sumă de 1337 lei și 20 bani, prin ce a cauzat un prejudiciu material considerabil proprietarului IS „Calea Ferată Moldova”.

Reieșind din cele indicate mai sus, Colegiul constatată în acțiunile inculpatului x săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM cu semnele calificative - delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatalui cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.

În această ordine de idei Colegiu penal indică, că în instanța de apel inculpatul x în ședința instanței de apel a prezentat bonul de achitare a prejudiciului material cauzat IS „Calea Ferată Moldova” în sumă de 1337,20 lei din 10.03.2017 și a solicitat încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la amnistie. Cererea în cauză a fost susținută și de apărătorul de care a fost asistat.

În acest sens Colegiul penal reține, că prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.631 din 26.08.2016 a fost promulgată Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art.1 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinute și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal, etc., dacă aceste persoane cad sub incidența art.2-9, 11 și 12.

Potrivit art.2 al.(1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvîrșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea RSS Moldovenești din 24.03.1962 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

În acest aspect Colegiul menționează că infracțiunea de care este învinuit x prevăzută de art.191 al.(2) lit.c), d) Cod penal RM, săvîrșită în perioada de timp de la 23.10.2010 pînă la 04.12.2010, adică pînă la adoptarea prezentei legi, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de pînă la 850 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Inculpatul x nu cade sub interdicția reglementată la art.10 din prezenta lege, a recunoscut vina, a recuperat prejudicial material cauzat, pretenții de ordin material nu sunt.

În aspectul celor menționate mai sus, Colegiul penal va dispune încetarea procesului penal în privința lui x pe art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM din motivul că a intervenit actul de amnistie.

Cu referire la apelul declarat de inculpatul Vx în latura solicitării de achitare în baza art.332 al.(1) Cod penal RM.

Judecînd cauza penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului x în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal RM.

Colegiul penal apreciază că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului x în fapta stabilită de către instanța de fond, iar inculpatul x nu a prezentat instanței de apel probe în confirmarea nevinovăției lui, expunînd în apel doar viziunea proprie asupra circumstanțelor cauzei.

Colegiul indică că nu poate fi reținut în favoarea inculpatului x argumentul invocat în apelul declarat cu referire la faptul, că în ședința de judecată nu au fost prezentate probe suficiente și incontestabile care ar confirma vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal RM, iar din probele prezentate apar dubii, necombătute de partea acuzării referitor la timpul aflării la muncă și la exercitarea atribuțiilor de serviciu, care urmau a fi tratate în conformitate cu prevederile art.8 CPP din ce considerente urmează a fi achitat de sub învinuirea formulată.

Afirmațiile invocate de către inculpat în apel, precum că nu este vinovat de săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, că de fapt el fiind angajat al întreprinderii de stat, la completarea tabelor de pontaj nu figurează ca persoană publică și nu efectuează activitate publică, dar o activitate profesională, privată, legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu, care nu generează drepturi și obligații pentru terți, Colegiul penal le consideră ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile lui fiind combătute prin totalitatea de probe administrate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în săvîrșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea lui, după cum a solicitat inculpatul Vx în apelul declarat, deoarece probele prezentate în sprigul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal RM, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului x în baza art.332 al.(1) Cod penal RM, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

După verificarea suplimentară a probelor materiale, Colegiul penal constată, că argumentele invocate în apelul declarat de inculpat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Deși inculpatul x nu recunoaște vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, reieșind din probele administrate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, Colegiul Penal consideră că probele administrate de către instanța de fond demonstrează pe deplin săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, astfel instanța de fond corect a conchis asupra vinovăției inculpatului și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.332 al.(1) Cod penal RM.

Nu poate fi reținută în favoarea inculpatului afirmația invocată în apel precum că din punct de vedere al aspectului juridico-penal al învinuirii înaintate conform art.332 Cod penal nu poate fi subiect al unei asemenea infracțiuni, deoarece la exercitarea activității legate de completarea tabelelor de pontaj nu apare ca o persoană publică și nu acționează în interes public, ci ca o persoană care își exercită activitatea profesională în cadrul întreprinderii, iar tablele de pontaj completate de el nu pot fi privite ca documente oficiale în sensul art.332 Cod penal RM ci ca niște documente de evidență internă a timpului de muncă completate în cadrul întreprinderii, care nu au relevanță pentru public și/sau persoane terțe, care nu sunt angajate în cadrul acestei întreprinderi.

În acest aspect Colegiul penal indică, că potrivit doctrinei penale și comentariului Codului penal al RM la art.332 Cod penal, subiect al infracțiunii de fals în acte publice poate fi persoana cu funcții de răspundere ori alt funcționar al autorității publice, al administrației publice centrale și locale sau al organizației, instituției, întreprinderii de stat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal indică ca sa stabilit, că inculpatul x fiind angajat în calitate de șef al Stației Florești a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, de către administrația ÎS „Calea Ferată a Moldovei” i-a fost încredințată întocmirea tabelelor de pontaj și gestionarea banilor alocați pentru salarizarea personalului stației, șefilor de stații, inclusiv și inculpatului x care exercita funcția de șef a stației Florești, însă acesta, folosindu-se de situația de serviciu, din interes material, a introdus date vădit false în tablele respective, care sînt documente oficiale, avînd scopul delapidării averii străine.

În acest aspect instanța de apel indică și raportul de expertiză nr.3530 din 13.09.2012, prin care s-a concluzionat că înscrierile în table de pontaj a orelor de lucru ale lui Volcioc Tudor au fost introduse personal de către Vx r (f.d.88-91, vol.I).

Este neîntemeiată și afirmația invocată de către inculpat în apel referitor la faptul că în cazul dat completarea (corectă sau greșită) a tabelelor de pontaj se referă la aspectul relațiilor de muncă ce există întrex în calitate de șef de stație Florești și administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” și aceste relații urmează a fi examinate prin prisma Codului Muncii și nu a Codului Penal.

În această ordine de idei, instanța de apel indică, că afirmațiile invocate sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei, iar fapta acestuia întrunește integral latura obiectivă a infracțiunilor incriminate, x fiind pus sub învinuire nu pentru că nu a fost în măsură să execute o obligație contractuală, ci pentru faptul că, fiind persoană cu funcție de răspundere, a înșușit ilegal mijloace bănești ce aparțineau ÎS „Calea Ferată a Moldovei” în urma includerii în tablele de evidență a timpului de muncă, care sînt documente oficiale, responsabil pentru întocmirea cărora erax, a datelor vădit false, precum că s-a aflat la muncă, pe cînd în realitate s-a aflat în Centrul de recuperare a Spitalului Clinic central Chișinău, amplasat în mun.Chișinău, str.Gh.Cașu 32a.

Afirmațiile invocate de inculpatul x, precum că instanța de judecată incorect a apreciat probele administrate pe cauză punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a apelului, deoarece probele au fost administrate și cercetate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate suplimentar și de instanța de apel conform legislației în vigoare.

Este neîntemeiată și afirmația invocată în apel referitor la faptul că învinuirea înaintată de partea acuzării s-ar întemeia doar pe faptul că x a indicat în tablele de pontaj în zilelele respectiv că a lucrat timp de opt ore de la 8.00 pînă la 17.00, adică indicînd și timpul care s-a aflat și la centrul de reabilitare.

În acest aspect Colegiul penal indică, că pe cauză au fost audiați un șir de martori, printre care x, x și x declarațiile cărora au fost verificate suplimentar și de către instanța de apel cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată, declarații care au fost descrise anterior în prezenta decizie, care au confirmat faptul că în perioada de timp de la 23.11.2010 pînă la 04.12.2010 x s-a aflat la Centrul de recuperare a Spitalului Clinic mun.Chișinău și nu la serviciu.

Potrivit biletului de tratament nr.003234 lui x i s-a acordat biletul pe termen de 12 zile de la 23.11.2010 pînă la 04.12.2010 la Centrul de recuperare a Spitalului Clinic central Chișinău (f.d.32).

În conformitate cu tablele de evidență a timpului de muncă pentru luna noiembrie și decembrie 2010 în rubrica pe numele lui Vx r sunt completate cu 8 ore de muncă deplină (f.d.16-18, vol.I).

Nu poate fi reținută nici afirmația invocată în apelul declarat de inculpatul x referitor la faptul, că în instanța de judecată nu a fost prezentat nici un document care să confirme că nu s-a aflat de la o anumită oră pînă la o anumită oră în centrul de reabilitare, de asemenea nu s-au prezentat documente care să confirme timpul efectuării anumitor proceduri de tratament, documente care ar combate explicațiile sale referitor la programul de activitate desfășurat în perioada de timp respectivă, deoarece este declarativă care contravine circumstanțelor și aspectelor de fapt și de drept constatate de instanța de fond, iar din probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și din declarațiile martorilor reiese aflarea cu certitudine a inculpatului x în perioada de la 23.11.2010 pînă la 04.12.2010 la Centrul de recuperare a Spitalului Clinic mun.Chișinău

În opinia Colegiului probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reeșind din probele date rezultă că x a săvârșit infracțiunea de fals în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale, infracțiune prevăzută de art.332 al.(1) Cod penal RM, consecințele date fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvârșită.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui x în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură, pe care instanța de fond le-a apreciat sub toate aspectele și just le-a pus la baza sentinței de condamnare.

Colegiul penal apreciază că este neîntemeiată și nemotivată și solicitarea inculpatului de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să fie achitat, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeiuri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația cînd probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui x în crima stabilită de instanța de fond.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, la fel și poziția indicată în apel este apreciată ca o metodă de apărare a inculpatului, totodată nerecunoașterea vinei inculpatului nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului, temeiuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

Instanța de fond și-a bazat soluția de condamnare a inculpatului în baza art.332 al.(1) Cod penal RM pe totalitatea probelor cercetate care dovedesc vina

inculpatului, printre care declarațiile martorilor, aceste declarații sunt sprijinite prin rapoartul de expertiză petrecut pe cauză și probele scrise ale cauzei penale, care au fost apreciate corect de instanța de fond în condamnarea inculpatului, soluție menținută și de instanța de apel.

Colegiul penal la fel conchide că în apelul declarat inculpat nu au fost aduse careva motive a cerințelor lui, în apelul fiind relatate faptele conform viziunii inculpatului sub formă de apărare, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, totodată argumentele invocate de inculpat și avocat privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping în tot, deoarece probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de inculpat nu sunt.

Totodată, Colegiul penal constată temeiurile prevăzute de art.53 p.g), art.60 al.(1) lit.a) Cod penal RM, art.275 p.4 Cod de procedură penală RM, art.332 al.(1), art.391 al.(1) p.6 Cod de procedură penală RM de încetare a procesului penal în privința lui x r în baza art.332 al.(1) Cod penal RM din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Soluția instanței de apel rezultă din următoarele.

La adoptarea soluției Colegiul penal operează cu prevederile art.53 lit.g) Cod penal RM, potrivit căreia persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: g) prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art.60 al.(1) lit.b) Cod penal RM persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Colegiul penal menționează și prevederile art.60 al.(2) Cod penal RM, potrivit căruia prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

În conformitate cu prevederile art.275 pct.4) Cod de procedură penală RM urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 4) a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Colegiul penal se conduce și de prevederile art.332 al.(1) Cod de procedură penală RM raportat la art.391 al.(1) p.6 Cod de procedură penală RM, potrivit căruia în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 al.(1) pct.1,2,4,5, precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal RM, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală RM sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: 6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prevederile art.16 al.(3) Cod penal RM stabilesc că infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

Sancțiunea art.332 al.(1) Cod penal RM sub formă de fals în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, astfel se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

Instanța de apel operează la adoptarea soluției și cu prevederile art.21.1 al Hotărîrii Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, potrivit căreia se explică, că dacă la examinarea apelului se va stabili existența unuia din cazurile prevăzute de art.391 Cod de procedură penală RM, instanța de apel, rejudecînd cauza, va casa sentința, dispunînd încetarea procesului penal (cu excepția cazurilor de reabilitare).

Colegiul penal constată, că potrivit art.16 al.(3) Cod penal RM infracțiunea prevăzută de art.332 al.(1) Cod penal RM comisă de către inculpatul x la data de în luna noiembrie –decembrie 2010 și constatată în acțiunile inculpatului, este clasificată ca fiind mai puțin gravă, de la comiterea faptei au trecut mai mult de 5 ani, astfel, în temeiul art.60 al.(1) lit.b) Cod penal RM, instanța de apel consideră necesar de a dispune încetarea procesului penal în privința lui x în baza art.332 al.(1) Cod penal RM din motivul intervenirii termenului de prescripție.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate de inculpatul x și procurorul în procuratura raionului Florești Revencu Vasile urmează a fi admise, sentința urmează a fi casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, în aspectul nominalizat.

Conducîndu-se de art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Admite apelul declarat de inculpatul x și apelul declarat de procurorul în procuratura raionului Florești Revencu Vasile împotriva sentinței Judecătoriai Florești din 28.01.2014, sentință care se casează parțial, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Încetează procesul penal în privința lui x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.(1) Cod penal RM din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art.275 pct.4) și 332 al.(1) CPP RM.

Încetează procesul penal în privința lui x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 al.(2) lit.c),d) Cod penal RM în baza art.2 al.(1) al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru